

Tarih: 06.03.2026

Konu: Rahmet ve Mağfiret Kapısı: Tevbe

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا النَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ
مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
النُّوبَةُ مِنَ الذَّنْبِ أَنْ يَتُوبَ مِنْهُ ثُمَّ لَا يَعُودَ فِيهِ

Değerli Kardeşlerim!

İnsan, yaratılışı gereği zaman zaman hata yapabilen bir varlıktır. Ancak insanı değerli kılan, hatasız olması değil; hatasını fark edip Rabbine yönelmesidir. Âdem (a.s) ve Havva validemiz, cennette bir hata işlediklerinde hatalarını fark eder etmez pişmanlıkla Rablerine yöneldiler. **“Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen mutlaka kaybedenlerden oluruz”**¹ diyerek af dilediler. Böylece insanlık, tevbenin ilk örneğini Âdem (a.s) ile eşinden öğrendi.

Bizler de hayat boyunca nefsimiz ve şeytanla mücadele ederiz. Zaman zaman gaflete düşer, hata yaparız. Dilimiz, gözümüz, kulağımız, elimiz ve ayağımız, hasılı bütün azalarımız hata işlememize aracı olabilir. Mü'min, hangi tür hata işlerse işlesin, günahını küçük görmemeli ve tevbeyi ertelememelidir. Çünkü mü'min bilir ki Allah'ın rahmet kapıları, pişmanlıkla ve tevbe ile aralanır.

Aziz Mü'minler!

Tevbe; kulun aczini fark etmesi, pişmanlık duyması ve Allah'tan bağışlanma dilemesidir. Yüce Allah, tevbeleri kabul eden, affi ve merhameti bol olandır. Samimi bir tevbe, kul için yeni bir başlangıçtır; karanlıktan aydınlığa açılan bir kapıdır.

Tevbenin özü, samimiyet ve ihlastır. Yüce Rabbimiz **“Ey iman edenler! Allah'a içtenlikle tevbe edin”**² buyurmaktadır. Peygamberimiz (s.a.s) tevbenin, ruhumuzun derinliklerinde hissedeceğimiz pişmanlık olduğunu **“Günahtan pişmanlık duymak, tevbedir”**³ buyurarak ifade etmiştir.

Tevbenin özü, hata ve günahlarımızın bir an önce farkına varıp Yüce Allah'a yönelmektir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır: **“Allah katında makbul tevbe, ancak bilmeyerek günah işleyip sonra çok geçmeden tevbe edenlerin tevbesidir. İşte Allah bunların tevbelerini kabul buyurur. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”**⁴

Tevbenin özü, bir daha aynı yanlışa dönmemeye azmetmek, heva ve hevesin esiri olmamaktır. Peygamberimiz (s.a.s) tevbeyi, **“Bir daha dönmek üzere günahı terk etmektir.”**⁵ buyurmuştur.

Değerli Mü'minler!

Yüce Rabbimiz affedicidir. O, tevbeleri kabul eden Tevvâb'dır; bağışlaması bol olan Gafûr'dur; kusurları örten Settâr'dır. Kendisine yönelen kulunu geri çevirmez. İçtenlikle yapılan tevbelere rahmetiyle mukabele eder. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de, iman edip tevbe eden ve salih amele yönelen kulların kötülüklerinin iyiliklere çevrileceği müjdelenmektedir. Bu, Allah'ın kullarına olan engin merhametinin açık bir göstergesidir.

Tevbe kapısı son nefese kadar açıktır. Öyleyse bizlere düşen, pişmanlıkla, samimiyetle ve kararlılıkla Allah'a yönelerek O'nun rahmetinden nasibimizi aramaktır. Yorgun düşen kalplerimizi, kirlenen gönüllerimizi tevbe ile temizlemektir.

Unutmamalıyız ki Allah'a karşı işlenen günahlar tevbe ile affedilir. Ancak kul hakkı bulunan günahların tevbesi için hak sahibiyle de helalleşilmelidir. Kırdığımız gönülleri onarmak, aldığımız hakları iade etmek de tevbenin bir parçasıdır. Allah Teâlâ bizleri, hatalarını fark edip her fırsatta tevbe ile arınan kullarından eylesin. Âmin.

¹A'râf, 7/23.

²Tahrîm, 66/8.

³İbn Hanbel, I, 423.

⁴Nisâ, 4/17.

⁵İbn Hanbel, I, 446.